

ACC. N.R. M. 8138:1-4.

Landskap: Småland. Upptecknat av: Carl Wikberg
Härad: Elfsvidinge. Adress: Furåkra = Prästgård.
Socken: Alghult. Berättat av: Susanna Eklanddotter
Uppteckningsår: 1949. Född år 1800 i Alghults socken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Uppteckningen utgör en kort
Sägen om Konung Sveriges Kunga.

Vol: 4

Sidor: 1-4

Skriv endast på denna sida!

ACC. NR. M. 8138: 1.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.)
Konligt Bibulus uppgifter, så vart,
bedrömda Konung David som yng-
ling förskerde men tillika en god
harpaspelare. My han han spela-
de för den olycklige Konung Saul,
som "Herrens Gud vikit ifrån" och
Saul fann lita i Davids harpa-
spel, så Hans onda samvete in-
tek kvalde honom, när den Gud-
fruktige ynglingen spelade. Efter
Konung Davids död övertogs kva-
ran av hans son Salomå, men
han i sin tur syndade gruvligt
på gamla dagar. Därför bestämde
Herren att "riket" skulle "rivas
av äffen, men först i Hans söners
tid" vilket och skedd. — Davids
släkt sjänk allt mer i fattigdom

22)
ACC. NR. M. 8138: 2.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

och anseende men den gamla har-
pan, en familjeklemd, följde sa-
vids släkt. Vid tiden kort före
Jesus födelse befann sig den äldri-
ga harpan i "Jungfru Marias
vägo. Det säges att hon ägde en
obanligt vacker sångröst, den
17-åriga Jungfrun och därtill
stor, musikalisk begåvning så
hon ofta med sin sång och mu-
sik prisade Gud. Vid tiden för
den i Bibeln omtalade "Skattskri-
ningen" var "Maria blott 18 år gammal
och hennes tilltänkta man Josef
omkring 40 år." En avsevärd skill-
nad i åldern. När den färdades
från Nazareth till Betlehem, så tog
Maria sin kära harpa med sig.

1944

3.)

ACC. N:R. M. 8138:3.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Huru han kunde förstå instru-
mentet med ned på strum-
gen vare osagt. Sånndåtida
harpor hade samma storlek,
sån nutida "Wolfforharpa." som
legenden säger att harpan följde
down till Petlehem. — Petelu sä-
ger, "Att för dom fanns igot rum i
härberget." Kort före sin Nekamst
hade Maria på ett underbart sätt
prisat Gud med sin sång och mu-
sik, och konen ur de gamla språda,
djursensträngarna skulle hava
haft en överjardisk klång, då
med en skimmelskt sken up-
lyste "färfällan" (d. s. k. Stallet.) När så
Gud blivit människa i Kristus och
All världens brösk" låg på krubbans strå

förh!

4)

ACC. NR. M. 8138 : 4.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så förkunnade Gud genom sin
 kärleks ängelen: "Si jag bieder eder
 stor glädje, ty i dag är eder född
 Frälsarsaren Kristus. då säger oss
 Bibeln att Herdarna i Betlehems-
 ängden fick höra. Froligen den Gu-
 vaste sång som kanat ut övers Guds-
 fyllda jord: "Ara vare Gud i höjden!
 a. s. v." I samma stund föll den
 gamla harpan sänder till Guds
 Gud hade uppfyllt löftet, som
 gavs på fallens dag. Kerubim med
 det blisprande svärdet var borta
 och vägen fri för en fallen värld till
 evigt liv vid Guds nådström i Kris-
 tus. Morgansjärnan var uppgång-
 en av tiden. Så slöt mormars sina
 gamla småländska julväggar. -